

L'ou de la bastina.

La bastina és un xicotet tauró que també es denomina *gat*.

Després de la fecundació interna i croada, la femella posa un ou rectangular, d'entre 5 i 7 cm de longitud i uns 2 d'amplària. Com els de tots els elasmobranquis ovípars, està protegit per la seua naturalesa còmia.

Eixe estrany ou té com unes arracades amb les que s'ancora al fons o a una gorgònia.

La gran massa del sac vitel·lí alimenta l'embrió, en el que els ulls són un dels primers òrgans a desenrotllar-se, tot i que encara tardaran a ser funcionals: els ulls veuen només si el cervell ho mana.

A mesura que el sac vitel·lí minva, l'embrió creix. De moment, només es reconeixen els ulls i les brànquies externes, ja molt conspícues i irrigades, que evidencien el caràcter primitiu de tots els peixos cartilaginosa.

Llavors comencen a desenrotllar-se els plecs que donaran lloc a les aletes.

A mesura que l'embrió creix i adquirix la forma i les fosques taques de l'adult, la cua es flexiona sobre el cos i l'ou va enfosquint-se.

La incubació de l'ou dura al voltant de 7 mesos.

Cap al final d'eixe període, la duració del qual depén de la temperatura de l'aigua, a penes queden substàncies de reserva en el sac vitel·lí, i l'embrió ocupa tot l'ou.

És el moment d'eixir. S'ajudarà dels denticles dèrmics, estructures que recobrixen la pell dels conductis i que els dona una textura com d'escat

Mesura quasi 10 cm i les brànquies ja s'han situat davall dels clavills branquials.

I ací està el món. Es va acabar la protecció, el menjar fàcil, els dies sense sobresalts i les nits reposades.

Sense molt de temps per a acostumar-se al nou ambient, on l'aigua va poder portar-lo d'un costat a un altre, ara el juvenil ha d'obrir els ulls i no perdre detall de quant ocorrega al seu voltant.

Cal buscar xicotets mol·luscos, crustacis, poliquets i peixos menors que ell; i evitar ser menjat, clar.

I allunyar les brànquies dels perills; que no deixen d'intercanviar oxigen per diòxid de carboni. Els elasmobranquis no tenen opercles que protegissen un dels òrgans més vitals. Són moltes novetats per al juvenil de bastina.

Però no pot quedar-se molt de temps exposat. Hi ha un món per explorar ací davant.

Aconseguirà els 60 cm, si viu en el Mediterrani, i els 70, si habita en l'oceà Atlàntic.

Recorrerà els fons blans, però també s'acostarà als rocosos i al coralígen, i serà un depredador nocturn molt actiu.

Inclús els guanyarà les preses a altres peixos gat a qui s'assembla molt, excepte en que la bastina té els orificis nasals comunicats amb la boca.

I si esquiva totes les xarxes i els hams, donarà lloc a un ou gran, quadrangular i coriàci, que, a diferència de la majoria dels taurons, no tindrà desenrotllament ovovivípar, és a dir, no es covarà dins del cos de la femella.

Perquè en tot, també en la forma i la grandària dels ous, és la bastina un peix peculiar.